

Wat ik hoorde vertellenI

Midden in ons kleine dorpje
 Vlak bij 't oude Kerkeplein
 Woonden samen in één huisje
 Twee gezinnen, o wat fijn...
 In 't begin liep alles lekker
 De huisbaas hielp in alles mee
 Maar hoe gaat 't op 't laatst, hè?
 Dra vergingen pais en vrêe.
 De huurders hadden een deel van 't huisje
 Doch niet een deel der tuin gehuurd
 't Huurcontract was niet volledig
 En dit werd heel vlug bezuurd.
 Hing de huurster aan de lijnen
 De witte was, juist schoon geschuurd
 De huisheer trok wat hij kon trekken:
 Ook lijnen werden niet verhuurd....

Op een dag, 't was in November
 Kwam 't zontje, en alras
 Zette moeder de kindérwagen
 Op des huisheers groene gras
 Toen deez' thuiskwam tegen theetijd
 En plotsling zag wat was geschied
 Beviel hij haast van een beroerte
 "Aanranding van zijn gebied!"
 In de wagen, onder dekens
 Op vijandelijk terrein
 Lag onbewust van deze zonde
 De jongste huurder, teer en klein.
 De ruwe hand des bozen buurmans
 Wekte 'm uit z'n schone droom
 De wagen schokte weg uit 't perkje
 Stond op 't straatje, naast de boom.
 De jongste huurder lag te krijten
 De moeder-huurster krijtte mee
 De vader-huurder riep politie
 De huisbaas werd nu heel gedwee.
 Want deze stoere Hermandadus
 Standplaats Broek in Waterland
 Kwam snel naar de plaats des onheils
 't Wetboek hield hij in de hand
 En hij sprak: "Gij boze huisheer,
 Bij deze gaat gij op de bon,
 Verwijder nooit meer eigenhandig
 Kinderwagens van het gazon.
 En wanneer Uw huurder weder
 Zet een stap op Uw terrein
 Zo haalt gij snel Uw trouwe diender
 En dan maak ik hèm wel klein!"

Wat men uit dit dwaas vertelsel
 Mogelijk nog eens leren kon:
 Onze Broekers zijn geen eng'len
 Nog vriend Saal....een Salomon!!

Wat ik hoorde vertellen.

II

Dezer dagen werd geboren
In ons dorp en omgeving
Een nieuwe club, alleen voor vrouwen
Een plattelandsvereniging.
Op de bijeenkomst in November
't Was naar ik meen in Monnickendam
Stond een heel belangrijk puntje
Als nummer één op 't program.
Door het Hoofdbestuur werd namelijk
Aan haar afdelingen gevraagd:
Stuur ons eens een paar adviezen
Hoe de vrede wordt geschraagd!
De dames Wikten, de dames wogen
Bezagen de zaak van alle kant
't Resultaat was : Vijf adviezen
Deden de dames aan de hand.

Op de reis per tram naar huis toe
Werd nog druk gediscussieerd:
De volgende vergadering zou in Broek zijn
Waar werd die gepresideerd?
En één der vredeseng'len zeide:
"Naar Bouwes ga ik vast niet heen!"
Een tweede besliste heel kordaat toen:
"En in "De Zwaan" zet ik geen been...!!"

Lieve gratiën der vrede
Met dit kleine Brøeks geschil
Werkt gij aan de oorlog mede
Terwijl gij toch de vrede wil'
Laat dit dan de moraal wezen
Van het bovenstaande lied:
"Als gij niet 'zelf verbetert
Verbetert gij de wereld niet!"

=====
=====
=====

KLIKSPAAN.

Wat ik hoorde vertellen.

III

Een weduwe en een weduwnaar
Uit één en 't zelfde dorp
Deden naar een laat geluk
Een goed-gesloegde worp.

Alleen is toch ook maar alleen
De oplossing is: Trouwen!
En zo besloten zij opnieuw
Een nestje te gaan bouwen.

Maar één ding stond de bruid niet aan:
Het groot verschil in jaren
Zij sloeg haar wederhelft met glans
Dat ging haar toch bezwaren.

En vroeg men haar hoe oud ze was
Dan dacht ze: Dat gemier!
En deed er fluks een paar jaar af
Nee, heus niet meer dan vier....

Al stond er in de kranten niets
Bij Burgerlijke Stand
Al had de ambtenaar aldaar
Des avonds nog een klant,

Toch kwam de waarheid aan het licht
Want, en je mag het vragen
De bruid was lid reeds van de club
Voor ouderen van dagen....!

Na deze spot, m'n beste bruidegom,
En wrede lach, m'n beste bruid
Wil ik een goede raad U geven
Voordat ik weer m'n dichtaar sluit:

In een dorp geheimen hebben
Heus geloof me, 't lukt je niet
En na dit korte huwelijkswensje:
Bruid en bruidegom, prosit!!

K
L
I
K
S
P
A
A
N.....

Wat ik hoorde vertellen.

IV

"Nee zeg heb je dat gelezen
In de laatste A.C.-krant
Van die heibel van die vrouwen
Van 't Broeker platteland?
Lieve gunst mens, ik ben blij hoor
Dat 'k daar niet ben bij gegaan
Goeie hemel, nou al ruzie
Nee, dat is toch niks gedaan!
Ja, ik wist het heus wel weet je
't is hier altijd zo geweest
D'r kan niks zijn of er is mot bij
En bij vrouwen wel het meest!
Die Klikspaan hè nee wat een kerel!
Wat gaf ie ze eens fijn d'r vet
Hij had 't over vredesengelen
Die oorlog willen, en zo is 't net....."

Dierbare bewonderaarsters
Ik draag U hierbij dit lied op
Welk een bijval, welk een vreugde
Mèn eigendunk stijgt snel ten top.
Maar ik ben een eerlijk dichter
Wat ik schrijf, lees maar 't begin
Is: Wat of ik vertellen hoorde,
En daar sta ik niet voor in.
Dus geen voorbarige conclusies
En meldt de A.C.-krant weer iets
Informeer dan eerst of 't waar is:
Wat mèn zegt, dat zegt mij niets!

K
L
I
K
S
P
A
A
N.....?
?
?
?
?
?

Wat ik hoorde vertellen.

V

Van 't jaartal vier maal honderd
 Staat in boeken dit vermeld:
 Algemene volksverhuizing
 Van Fries en Frank, van Saks en Kelt.
 Ging men in die dagen reizen
 Per hobbelaar of holles stam
 Nu zag ik een volksverhuizing
 Per tram van Broek naar Amsterdam.
 Dit was een A.C.-volksverhuizing
 Een stam wel tweehonderd man groot
 Die onder aanvoering van Bouwes
 Per N.Z.H.-tje stadwaarts vlood.
 Na de overtocht per Y-pont
 Moeizaam worstelend door 't Y-Ys
 Ging het rechtstreeks op Carré aan
 Dat was 't einde van de reis.
 Na bestorming van de trappen
 Nam men bezit van 't frontbalcon
 En nam een snoepie of een pijpje
 Totdat de revue begon.
 Je zag er velerlei artiesten
 Met Heintje Davids aan de kop
 Die zo buitensporig schreeuwde
 Dat iemand zei: "Die heeft wat op..!"
 Maar dan die prachtige balletten
 Met 't sprookjesachtig lichteffect
 Met al die wondere toiletten
 (Zover dan nog iets was bedekt...)
 Bewondering sprak wel uit 't volgende
 Gesprek van man tot man:
 "Wat had die meid een mooie benen.."
 "Nou, joh, ik kreeg er haast wat van...".

Die tocht naar Amsterdam A.C.-ers
 Was van 't bestuur een prachtig plan
 Maar nou is de kas verdwenen...
 Ja heus, geloof me: "De boot is an!"
 "Geld is oorzaak van 't kwade"
 En zingt Heintje: "Neem 't maar mee"
 Maar ik zeg lezers: Sparen, sparen!!
 Want zonder geld niet naar Carré!!

Wat ik hoorde vertellen.

VI

Misschien wist U 't niet
 Maar 't heeft iets gesneeuwd
 In de laatste drie à vier weken.
 En zeg nou maar niet:
 "Och, dat valt nog al mee",
 't Tegendeel is wel gebleken.
 Een laagje werd laag
 En de laag werd tot pak
 En toen kwam de wind nog wat blazen,
 En wolken van sneeuw
 Van 't IJselmeer-ijs
 Namen elk obstakel te grazen.
 En 't duurde niet lang
 Of ons lief Waterland
 Werd in Zwitserland omgeschapen
 Want bergen verrezen
 (Zonder edelweiss nochtans,
 En zonder joeché-ende knapen).

De veearts alhier
 Heeft een moeilijke tijd
 Met al die besneeuwbergte wegen,
 De auto laat hem nogal eens in de steek
 En lopen!, dat valt je nog tegen.
 En toen op een dag
 Een erg zieke koe
 Hem opbelde uit Zuiderwoude,
 Toen greep hij z'n ponny
 Nam rijzweep en tas
 En reed hiermee weg in de koude
 't Verhaal gaat nu zo
 Dat de dappere hengst
 De sneeuwwoesternijen trotseerde
 En dat er de ruiter
 Het vurige ros
 Met ijzeren hand dirigeerde.
 Maar 't was ongeveer
 Op de helft van de reis
 Toen een stevige berg werd beklommen
 Dat 't paard op de top
 Zakte weg tot zijn kop
 (En de Heer die hoorde hem brommen...)
 Maar ros Beyaard gelijk
 Zo worstelt hij door
 En breekt door de sneeuwmassa's henen
 Maar dacht hierbij slechts
 Aan zijn eigen belang
 Want hij kwam beneden allenen.
 En toen dan de hengst
 Aan de voet van de berg
 Zich haastig ontsneeuwen ging
 Gluurde hij scheef
 Naar z'n spart'lende baas
 Die hoog boven de afgrond hing....

Ik herinner mij nog -Hoe ik las op de school
 Over Münchhausens avonturen
 Toen hing er een paard - Aan de toren z'n haan
 Toen zat de ruiter te gluren.
 En laat ik nu vragen - Aan U die dit leest
 Wie Gij denkt dat 't best liegen kon:
 Broeks alombecritiseerde, bekladde Klikspaan,
 of Münchhausens beroemde baron.....???

Wat ik hoorde vertellen.

VII

Toen U heel veel vroeger
Op schoolbanken zat
Te schrijven, te rekenen
En weet ik veel wat
Toen was het toch zeker
Een heel normaal ding
Dat gij af en toe eens
"Naar achteren" ging.
Maar zeker hebt gij er
Toch nooit aan gedacht
Dat eenzelfde noodlot
Ook meester wacht...

Zo vertelde een kind mij
('k Hoop dat 't niet loog)
Dat meester dees' dagen
Ter toilette toog
En dat hij zo wild daar
De sleutel omdraaide
Dat 't ding aan tien brokken
Naar beneden lawaaide...
Maar meester liet zich
Zo heel gauw niet vatten
Hij betrapte de deur
Dat 't vuur er uit spatte
Maar 't ding was nog van
Vooroorlogse kwaliteit
Want hoe hij ook beukte
't Onthield hem de vrijheid....

Nu stond er een muur die
Aan 't kindertoilet grensde
Doch die was veel hoger
Dan meester wel wenste
Toch waagde hij moedig een-sprong-aan
Een sprong aan de muur
En wrikte en wong zich
Vol vrijheidsvuur
En doorzettingsvermogen
Wordt altijd beloond
De poging gelukte
Z'n moed werd bekroond!

De klas uitte zich
In een stiekum gelach
Vanwege de kalkstreep
De stof en spinrag!
Maar meester, al lang blij
Dat hij er weer was
Vertelde met geestdrift
'T verhaal aan de klas!!!

Wat ik hoorde vertellen:

Broeker Rusthuis "De Ondergaande Zon"

VIII

In de laatste A.C.-krant
Stond een aardig prentje
Wie dat niet waarden kon
Is een heel naar ventje
Maar lachen komt ook niet te pas
Het is een droef verhaaltje
Van Broeker glorie en verval
Het is een treur-koraaltje.....

Er was een tijd, nu lang geleên
Dat men ons Vinken noemde
En dat men altijd overal
Oms zingend "Zanglust" roemde
Doch "Zanglust" is al lang "Zangrust"
Al sedert vele jaren
En ieder schijnt vergeten reeds
Dat wij eens Vinken waren.....

Er was een tijd dat "TRACHT" bestond
Dat steeds triomphen vierde
En zulke lachsuccessen had
Dat ieder zich begierde
"TRACHT" tracht niet meer met lach of traan
De Broekers te vermaken
Na de "Baron van Haberniks"
Is ook ons "TRACHT" gaan staken....

Er was een tijd dat "Sparta"'s faam
Steeds verder zich verbreidde
En tegenwoordig zegt men nog
Dat waren nog eens tijden!
Want sportend "Sparta" is niet meer
Ook zij was het spoor bijster
En zit nu werkeloos teneer
Gelijk een oude vrijster.....

Er was een tijd - wat praat ik nog
U zult het zelf wel weten
De dam - en schaakclub ging schaakmat
En is nu reeds vergeten
Fanfare blies ook ons vaarwel
"Met een "Aju wij moeten,
Wij hopen van tot wederziens
En tot zolang de groeten....."

ZZZZZZZ

OOOOOOO

ZZZZZZZ

Er was een tijd - nee nu is 't uit
Dit is 't laatste coupletje
Met ziet: d'Oranjevereniging
Staat ook al naast z'n bedje
De IJclub, vroeger zo beroemd
Schijnt nog wel steeds te leven
Maar was deez' winter ijsig stil
En ik zie haar geestje zweven....

Nee, lachen komt hier niet te pas
Het is een droef verhaaltje
Van Broeker glorie en verval
Het is een treurkoraaltje.
En weet je wat de Broekers doen
Ze gaan er maar bij zitten
En zeggen: Hier kan toch nooit wat
En gaan weer verder pitten.

Ontwaak, o Broek, ontwaak nu toch!
De tijd is nu gekomen
Slaat nu tezaam de handen al
Nu langer niet meer schromen:
Laat "Zanglust" jubelen als weleer
Laat "TRACHT" weer triompheren
Laat "Sparta's" ster weer rijzen gaan
Laat vroeger tijden keren!
Ja, eensgezind nu bouwen gaan
Aan dorpse belangen
Voorwaarts, met volle kracht vooruit
Kordaat, en onbevange!!!!

K
L
I
K
S P A A N

Wat ik hoorde vertellen.

IX

Fanfare is nu dood helaas...
Maar niet de fanfaristen
Want als je een flinke blazer ben
Dan laat je je niet kisten
Maar ga je ergens anders heen
Om wat te musiceren
Want als je een flinke blazer bent
Kan je dat niet ontberen.

Zo woont er hier een fanfarist
Een blazer eerste klasse
Die blaast piston en blaast bijkans
Z'n ogen uit z'n kassen
Laatst had hij weer in Purmerend
Druk zitten repeteren
En gagg na afloop op de fiets
Naar huis weeromme keren
Maar 't was al laat, bij middernacht
En vrouwlief had gesloten
En was toen fluks in nachtjapon
En onder dek geschoten
En onze wakk're pistonnist
Kwam bij gesloten deuren
En had geen sleutel in zijn zak
Wat moest er nu gebeuren?
Hij belde één,twee,drie,vier keer
En wachtte vol verlangen
Doch zijne echtvriendinne zweeg
In Morpheus arm gevangen
Een moedeloze blazersgast
Ging op zijn piston zitten
Verwachtte reeds dat hij die nacht
Op zijn piston moest pitten
Doch hulp kwam aan, de sterke arm
Verscheen plots ten tonele
Want was juist op de dievenjacht
En dacht er één te kelen
't Verhaal gehoord sprak plechtig Saal
"Wil mij slechts vergezellen,
Ga met mij mee naar 't Hoofdbureau
Dan kunt ge haar opbellen".
Zo werd gezegd, zo werd gedaan
Maar hoe vaak hij ook belde
Geen slaperig "Hallo" weerklonk
Dat haar ontwaken meldde

"Ga weer naar huis", ried Hermandad
"En breng haar een aubade
Ga onder 't slaapkamerraam staan
En blaas een serenade".
Daar stond hij nu lijk Romeo
Die Julia begeerde
En zette 't koper aan zijn mond
En eenzaam musiceerde....
"Victorie!", kraaide Hermandad
En keek in trance naar boven
Waar langzaam en met schokjes nu
Een raam werd opgeschoven
De schone Julia verscheen
En lieflijk was haar taal:
"Zeg Cor, dit is toch al te gek!
En wat doe jij daar, Saal!!??"

Romeo kwam bij zijn Julia
Als ik mij niet vergis
Zo ziet men dat de romantiek
Nog niet verdwenen is....

(((((((
))))))

S
A
A
L

Juni 1947

Wat ik hoorde vertellen.

X

Vacantie in eigen land!

De V.V.V.
Is hier oké
Een flinke vent
Is president
Maakt propaganda
Voor 't panorama
Van iedere hoek
In 't schone Broek.

"Wil je logeren?
Ga toch kamperen
In bos en op strand
Van eigen land!
Je slaagt cum laude
In Zuiderwoude
De drukte van Broek
Is daar geheel zoek."

De president
Heeft daar een tent
Rijdt motor en draagt Schillerhemd
Heeft melk genoeg, heeft telefoon
Het leven is daar waarlijk schoon!

De president
Zijn nieuwe tent
Kwam haast vroegtijdig aan zijn end
Een brandje werd nog bijtijds gekeerd
Anders was hij tentloos gerepatrieerd!

De president?
Een flinke vent!
Zal ieder zeggen die hem kent.
Toch moest men bieden mij bergen van goude
Voordat ik kampeerde in Zuiderwoude.....

K L I K S P A A N

I
E
T

B
E
U
N
D
E
R

Juli 1947

Wat ik hoorde vertellen.

XI

Na de "Parelvissers" van Bizet,
de "Tandenvissers" van Klikspaan.

Van paarlenduikers heb ik gelezen
Van "goldrushes" heb ik vaak gehoord
Ook vindt men wel eens diamanten
En wordt er olie aangeboord
Maar wat ik laatst weer hoorde vertellen
Is wel heel nieuw op dit gebied:
Men heeft naar tanden thans gedoken
En.....dat is in Broek geschied!!

Een Broekerling
Bij het ontbijt
Kreeg havermout
Reeds lange tijd
Hij vindt het lekker
Hij lust 't graag
Doch op een morgen
Protesteerde z'n maag
Hij vloog paars aan
Naar het toilet
Zò stond dit "Vrij"
Dan al "Bezet"
De zware strijd
Gestrêen aldaar
Ga ik voorbij
Verveelt U maar
Na één minuut
Was hij weer fit
Met lege maag
Doch....zonder gebit!
Z'n maaginhoud
Was overboord
Maar ook z'n tanden
Waren voort!!!

't Vervolg gaat nu iets onwel rieken
Edoch, dat is niet mijne schuld
De beerput werd nu leeg geschepeerd
Een ierkar met zijn kost gevuld
Men zocht, men dook, men groef en vond dan
't Zestiendelig hapkleinood
Twee dagen vol van zoete arbeid
De put was leeg, de vreugde groot.
Ik schreef dit alles nuchter neder
Hoewel ik één ding vreeslijk vond:
Dat zelfde beerput-onderdeeltje
Siert nu alweer des Broekers mond.....

...

B
A
H

Wat ik hoorde vertellen: NIETS

XII

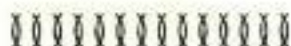
K O M K O M M E R T I J D

Komkommers groeien niet aan bomen
 Komkommers groeien aan een plant
 Komkommers hangen niet te dromen
 Maar liggen dromend op het land
 Dan komt de pluk, en dan de veiling
 En op de groenteboerenkar
 Zijn geel of groen, maar altijd prijzig
 De groenboer is Toean-Besar.....

Het vrouwlijke van een komkommer
 Is logisch een kom-kom-er-in
 En komen er komkommerkinderen
 Dan heb je een K.K.-gezin
 De vader kost misschien een kwartje
 De moeder hoogstens twintig cent
 De kinders gaan wel voor drie stuivers
 Maar allen komen aan hun end

Wie ooit komkommer heeft gegeten
 Kent dan ook wel komkommersla
 Ge weet: Een dergelijke substantie
 Houdt een verleden er op na
 Wat nu komkommersla moet heten
 Was vroegertijd kwamkwammersloeg
 Prins Maurits heeft het nog gegeten
 Vòòr hij de Spanjaards henenjoeg

De A.C.-króant lijdt deze dagen
 Een werkelijk kommervol bestaan
 Er wil maar niets in Broek gebeuren
 Zo geen copie voor Uw Klikspaan
 M'n redacteur vòòeg echter smekend
 Ach toe, schrijf toch een kleinigheid
 Vandaar de bovenstaande ode
 Gewijd aan de komkommertijd!!!

December 1948

Wat ik hoorde vertellen.

XIII

Toen iemand bij 't uchtendverbleken
Een hand uit het water zag steken
 Sprong hij niet in 't bad
 Maar riep snel Hermandg
En wat is toen later gebleken??!

Heer Bolks ging heel snel op de Vaart aan
En bleef eerst verbluft aan de kant staan
 Maar wat zag hij toen
 Geen hand, maar handschöen
En daar zat heus verder geen lijk aan.....

K L I K S P A A N

(Hij is niet dood - hij leeft!)